

Ha a földmívelő nem ismeri földjének szerkezetét, tulajdonságait, a különféle talajművelési módokat, a növények életfeltételeit és a korszerű gazdasági eszközöket, várhatunk-e a termelésben eredményt?

A minőségtermelést nagyban emeli az illető vidék éghajlati és talajviszonyainak megfelelő növényfaj megválasztása és a vetőmag tisztasága. Földrajzi helyzetünk és termőtalajunk nagyszemű adottságai folytán bármilyen világgazdasági viszonyok mellett a minőségtermeléssel biztosíthatjuk terményeink részére a keresletet.

Ma már nem elég csak búzáról, kukoricáról vagy burgonyáról beszélni, hanem meg kell ismertetni azok fajtáit, a minőség kikísérletezésében elért legszebb eredményeket és azt, hogy melyik fajta való vidékünkre, valamint annak művelési módját. E célból a következő anyag állítható be egy népművelési évré:

1. Legfontosabb gazdasági növényeink és fajtáik.
2. A vidékünknek megfelelő fajta megválasztása.
3. Magnesítés, magtermelés.
4. A minőségfokozás eszközei és módjai.
5. Gazdasági növényeink keményítő-értéke.

Mindehhez szorosan hozzátartozik a letakarítás, osztályozás, tárolás és csomagolás módjának ismertetése.

Az értékesítés különféle feltételeinek — fajsúly, sikérérték — és eszközeinek, a kereskedelmi szokásoknak megtanítása is fontos. E téren gazdáink igen el voltak maradva s ennek köszönhető, hogy a zsidóság a kereskedelem biztos pozícióinak megszerzése után a magyar mezőgazdaság aranyánál is többet ígérő helyeibe oly könnyűszerrel beférkőzött és tette bizonytalanná a magyar mezőgazdaság jövedelmezőségét, földönfutóvá sok ezer magyar testvérünket.

Külön tanfolyamon tanítsuk meg az értékesítéssel összefüggő egyszerűbb üzleti, kereskedelmi leveleknek (mint az áruajánlás, megrendelés, számla, nyugta, kötelezvény, stb.) szerkesztését és a vasúti, postai űrlapok kiállítását, valamint a gazdálkodási eredmény ellenőrzésére szolgáló naplók, üzleti könyvek (pénztárkönyv, árukönyv, gyűjtőnapló) vezetését, mert csak így tudja meg a gazda, hogy termelési üzeme és az értékesítés nyereséggel vagy veszteséggel végződött-e. Passzív-e vagy aktív az évi mérlege.

Az előadások módszere legyen mindenkor szemléltető erejű, gondolkodásra, cselekvésre serkentő.

A szemléletességet nagyban fokozza, ha előadási anyagunkat *párbeszéd* alakba feldolgozva az arra alkalmas előadókkal visszük hallgatónk elé.

Előadónak csakis a gazdálkodásban cselekvően résztvevő és előadói készséggel rendelkező szakembert (gazdálkodót) kérjünk fel, aki élő példa is.

Egy-egy előadás 15—20 percnél tovább ne tartson s az azt követő vita rövid legyen.

mában.

Urbán Béla

A bolsevizmus

Révay József¹ hű képet nyújt arról, hogy az ókor írói mily sokat törték a fejüket annak a megállapításán, hogy a Földön hogyan lehetne megteremteni az örökké tartó szociális igazságot. Itt csak Platon (Kr. e. 427—347) és Aristotelész (Kr. e. 384—322) elgondolásairól lesz szó.

Platon *Politeia* című művében (magyarul Simon J. S. fordításában 1904-ben jelent meg) olyan eszmei állam berendezését írja le, ahol a szociális igazság örökké uralkodni fog és polgárai örökké boldogok lesznek, ha az általa elgondolt állami berendezkedéseket megvalósítják. Bírálatot mond a különböző állampolgároknak, majd megmondja, hogy milyen lelki és szellemi nevelést kell adni az állampolgároknak, hogy azok tökéletes kommunizmusban, vagyis vagyon-, nő- és gyermekközösségben, feltétlen engedelmességgel és mindenki részére szigorúan megszabott munkakörrel megelégedetten élhessenek s hogy boldogságukat a szegénység és gaz-

¹ *Ókori író — mai olvasó.* Bp., Franklin, 1942.

dagság ne zavarhassa. Szerinte az egyéniséget és a szabadságot háttérbe kell szorítani, mert a teljes szabadság féktelenségbe és zsarnokságba csap át.

Platon mindjárt fölveti a kérdést, hogy ennek az államnak a helyességéről hogyan kell uralkodóját és alattvalóit meggyőzni. Az Isten bölcsességét és hatalmát veszi elő és a következő mesével akar meggyőzni: Ti mindnyájan testvérek vagytok. De amikor az Isten megteremtett titeket, mindazokba, akik közületek uralkodásra alkalmasak, aranyat kevert. Ezek a legértékesebb polgárok. Azokba pedig, akik a legértékesebbet védik, ezüstöt, míg a munkásokba: földművesekbe, kézművesekbe vasat kevert. Isten azonban meghagyta az uralkodóknak, hogy utódaik a törvényeknek jó őrei legyenek. Ha pedig azok vastartalmúakká válnának, semmi áron se könyörüljetez rajtuk, hanem megadva nekik a természettől őket megillető rangot, taszítsátok őket a munkások soraiba. Ha pedig a munkások utódai közül egyesek arany ezüst tartalmúakká válnak, tiszteljétek és emeljétek őket a védők soraiba.

Aristoteles *Politika* című művében (magyarul Szabó Miklós fordításában 1923-ban jelent meg) a legjobb államforma szabályait megadva, Platon utopisztikus terveit elvetette, — mert a vagyon-, nő- és gyermekközösséget még az emlőállatok társadalma sem tűri meg, — s az állam legszilárdabb alapjává a családot tette, mert ez az állam legfontosabb és legtökéletesebb egysége.

Aristoteles és Platon elgondolásánál a szilárd alap az Isten fogalma. Azonban platonai elgondolásokon állam még sohasem épült, de sajnos, Platonnál még szegényebb elgondolásokon — vagyis az Isten fogalma és valláserkölcis nélkül — állam már megalakult s ez a Szovjetek Uniója.

Marx az Isten- és valláserkölcis nélküli állam szervezetét írta meg. Minthogy Marx elveivel, a bolsevizmus tanaival egy nemzetközi társaság az orosz népre feküdt, a szabadság ürügye a'att olyan államformát erőszakolt a megtevesztett népre, mely először Isten fogalmát irtotta ki, majd mindent, ami Isten fogalmával összefüggésben állott, lerombolta és végül az államba csak azokat fogadta be (katonák, munkások és parasztok), akik „vastartalmúak”; mert mindazokat, akik aranyat vagy ezüstöt jelentettek, kegyetlenül üldözte, illetve halomszámra gyilkoltatta le. A bolsevisták tehát Platon elgondolásából csupán a vastartalmú egyedeket, továbbá a vagyon-, nő- és gyermekközösséget vették át; majd állampolgáraikra a méhekhez és hangyákhoz hasonló életmódot kényszerítettek rá, hogy azok „boldogan és megelégedetten” élhessenek.

Platontól és Aristoteles-től kezdve napjainkig minden böcs és államférfi a valláserkölcisi alapra épít államot, mert az Isten fogalma, mint magasfeszültségű áram, a különböző fémeket jelentő egyedeket mágnessé téve tartja össze. A bolsevisták azonban Isten fogalma, a mágneses erő helyett a legdurvább erőszakot alkalmazzák, hogy alattvalóikat egységes akaratra hangolják. Sztalin birodalmában, ahol a legszörnyűbb nyomor és terror uralkodik, a beígért szabadság csak abból áll, hogy bárkinek jogában áll akár szüleit, akár testvérét megrágalmazni azzal, hogy ellenforradalmár, vagy csak „burzsuj”, mert mindkettő bizonyítás nélküli is elegendő arra, hogy a megvádolt a legszörnyűbb büntetést vegye el.

Ma már világos és mindenki tudja, hogy a szovjetkormánynál a lényeg nem az alattvalók jólétének megteremtése, hanem minden csak arra irányul, hogy a népnyers crejét, lelgyevertett katonai hatalmát a Marx-féle tanok terjesztésére menél tökéletesebben kihasználhassa.

Itt van azután a nagy ellentét és tiltakozás, ami az emberiséget két pártra szakította. Az egyik fél a Marx tanának terjesztése érdekében semmitől sem riad vissza, a másik fél pedig a jogos védekezés érdekében erkölcsi, szellemi és fizikai erejének teljes megleszítése mellett támadólag védekezik.

Ez a véres, legnagyobb áldozatokat követelő harc az Isten fogalmának csak dicsőséges győzelmével végződhetik; mert valláserkölcisi alap nélkül semmi sem állhat meg, mert valláserkölcisi alap nélkül a bolsevizmus is el fog bukni, hiszen a sokkal becsületesebb Platon-féle elgondolások is elbuktak, illetve meg sem valóulhatiak, mert Platon erőszakra és hazugságra sohasem gondolt.

Zsuffa Sándor